

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 17. marca 1917.

Treść: (№ 113. i 114.) 113. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania przywozu. — 114. Obwieszczenie, dotyczące wnoszenia prośb o pozwolenie na przywóz.

113.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 12. marca 1917,

dotyczące uregulowania przywozu.

Na podstawie § 1. cesarskiego rozporządzenia z dnia 24. września 1914, Dz. u. p. Nr. 251, którym upoważnia się rząd do wydania ze względu na nadzwyczajne stosunki, spowodowane stanem wojennym; zarządzeń w przedmiocie obrotu towarów w stosunkach z zagranicą, zarządza się w porozumieniu z królewskim węgierskim rządem, co następuje:

§ 1.

Przywóz wszystkich towarów przez granice umownego obszaru cłowego obu państw monarchii oraz ich przewóz do obszarów, będących w austriacko-węgierskim zarządzie wojskowym, jest dozwolony tylko za osobnem pozwoleniem.

Pozwolenia na przywóz udziela, jeżeli towary przeznaczone są do Austrii, c. k. Ministerstwo skarbu; jeżeli towary przeznaczone są do Węgier, udziela pozwolenia królewskie węgierskie Ministerstwo skarbu. Przy posyłkach, przeznaczonych do Bośni i Hercegowiny, rozstrzyga to z tych dwóch Ministerstw, do którego zostanie skierowaną przez c. i k. wspólne Ministerstwo skarbu w sprawach Bośni i Hercegowiny prośba o pozwolenie na przywóz. Pozwolenia na przewóz udziela to Ministerstwo skarbu, które wchodzi

w rachubę według urzędu cłowego miejsca wkroczenia.

§ 2.

Upoważnia się urzędy cłowe w zakresie ich uprawnień do ekspedycji towarów, by dopuszczały przywozu lub przewozu (§ 1., ustęp 1.) bez każdorazowego pozwolenia:

1. Przedmiotów, uwolnionych od cła na zasadzie art. IX., l. 1—4 i 6—13, X, l. 1—4 i 6, XII., l. 2 i 3, XIV., l. 6 i 7, XV. i XVI. ust. o tar. cł., o ile nie chodzi o kamienie szlachetne lub prawdziwe perły oraz o przedmioty, wysadzane kamieniami szlachetnymi albo prawdziwymi perłami lub z nimi inaczej związane; w ruchu podróźnych może być jednakże taka włożona biżuteria, którą się nosi na sobie, dopuszczona wówczas do przywozu, jeżeli chodzi widocznie o przedmioty mniejwartościowe, o wartości niższej niż 200 K;

2. zamknięć, które się ma ekspedyować podług postanowień § 14., rozdział B i C rozporządzenia wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej;

3. przedmiotów, wchodzących w wolnym od cła ruchu granicznym dla własnej potrzeby mieszkańców granicznego powiatu;

4. przedmiotów, które zostaną wprowadzone lub ponownie przywiezione w obrocie uszlachetniającym albo w obrocie poprawiającym i towarów powrotnych, o ile nie chodzi o kamienie szlachetne lub prawdziwe perły, albo o przedmioty, wysadzane szlachetnymi kamieniami lub prawdziwymi perłami, albo z nimi inaczej związane;

5. gazet, czasopism i książek;

6. przesyłek poczty polowej;

7. przesyłek dla jeńców wojennych lub cywilnych, o ile je należy traktować jako wolne od cła;

8. przesyłek dobrowolnych dańców, ofiarowanych dla wojsk austriacko-węgierskich lub sprzymierzonych, dla oficjalnych urzędów opieki wojennej lub dla towarzystw czerwonego krzyża przez osoby lub korporacje, mające siedzibę za granicą;

9. łupu wojennego lub zdobyczy;

10. przedmiotów, które będą sprowadzane z zagranicy przez dyplomatycznych zastępców oraz przez zawodowych konsułów obcych rządów dla ich własnej potrzeby lub dla potrzeby ich rodzin.

§ 3.

Do towarów, które pochodzą z obszarów, pozostających w austriacko-węgierskim zarządzie wojskowym i wprost stamtąd będą sprowadzone, nie mają zastosowania postanowienia tego rozporządzenia.

Pochodzenie towarów z tych obszarów należy na żądanie władzy cłowej wykazać za pomocą świadectwa c. i k. komendy obwodowej miejsca pochodzenia.

§ 4.

Do przekroczeń tego rozporządzenia należy stosować postanowienia karne za przekroczenia przepisów cłowych. Niezależnie od kar ustawowych podlegają towary, które wprowadzono wbrew postanowieniu tego rozporządzenia i które zostaną przytrzymane, konfiskacie bez względu na to, do kogo one należą i czy przeciw pewnej oznaczonej osobie zostanie wdrożone postępowanie karne.

Jeżeli kamienie szlachetne lub prawdziwe perły, albo przedmioty, wysadzone szlachetnymi kamieniami lub prawdziwymi perłami, albo inaczej z nimi związane, zostaną wprowadzone wbrew zakazowi, to zostanie połowa ceny sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe wydana jako wynagrodzenie tym osobom, które zasłużyły się przez doniesienie lub wykrycie naruszenia przepisów skarbowych.

§ 5.

Jeżeli przedmioty, których przywóz lub przewóz (§ 1., ustęp 1.) dozwolony jest podług tego rozporządzenia tylko za osobnym zezwoleniem, zostaną wprowadzone bez takiego zezwolenia, jednakże w granicznym urzędzie cłowym zostaną przez uprawnionego do rozporządzania nimi wyraźnie zgłoszone i stosownie do przepisów oddane do zbadania, lub jeżeli takie przedmioty nadejdą pocztą i jeżeli odbiorcy nie można wykazać zamierzonego przekroczenia zakazu, to nie będą

miało miejsca ani ukaranie ani uznanie przedmiotów za przepadłe.

Władza cłowa ma przy towarach, wprowadzonych w ten sposób, natychmiast zbadać, czy nadają się one dla zarządu wojskowego lub marynarki lub dla jakiegoś urzędu gospodarki wojennej. Jeżeli to ma miejsce, wówczas należy takie towary oferować natychmiast wymienionym urzędom do nabycia. Gdy zarząd wojskowy lub marynarki ma sam chęć do nabycia i gdy co do dostarczenia waluty nastąpi porozumienie się z c. k. Ministerstwem skarbu, lub jeżeli jakiś urząd gospodarki wojennej chce nabyć oferowany mu towar i jeżeli uzyska przepisane zezwolenie c. k. Ministerstwa skarbu na przywóz, wówczas zawiadomi się posiadacza towaru w drodze władzy cłowej, że towar obejmuje się dla urzędu nabywającego. Przez to oświadczenie przechodzi własność na urząd nabywający. On ustala cenę objęcia, wypłaca tę cenę posiadaczowi towaru i rozporządza towarem.

Jeżeli towar nie nadaje się dla żadnego z podanych wyżej urzędów lub jeżeli żaden urząd niema chęci do nabycia, wówczas zarządza władza cłowa odesłanie towaru z powrotem. W wypadkach wątpliwych zasięga władza cłowa decyzji właściwego Ministerstwa skarbu.

Ministerstwo skarbu może w porozumieniu z interesowanymi władzami centralnymi wydać ogólne postanowienia, które rodzaje towarów należy oferować do nabycia lub z powrotem odsyłać i do jakich urzędów należy przysyłać oferty.

§ 6.

Postanowienia § 5. o oferowaniu do nabycia towarów, wprowadzonych bez zezwolenia, przez oznaczone tam urzędy, stosują się analogicznie także do przedmiotów, uznanych na podstawie § 4. tego rozporządzenia za przepadłe.

Jeżeli w tych ostatnich przypadkach nie przyjdzie do nabycia towarów, to należy nimi rozporządzić w ogólności podług tych postanowień, które stosują się w postępowaniu karnem skarbowem do przedmiotów, uznanych za przepadłe. Biżuteryc o wysokiej wartości, a w szczególności kamienie szlachetne i prawdziwe perły oraz przedmioty nimi ozdobione, które z powodu wprowadzenia wbrew zakazowi zostaną uznane za przepadłe, należy bez wyjątku odstawić do urzędu licytacyjnego we Wiedniu celem sprzedaży. Nabywca tego rodzaju artykułów jest obowiązany natychmiast pod cłową kontrolą znowu je wywieźć.

§ 7.

Zakaz przywozu, wydany rozporządzeniem z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 35, dla przywozu z krajów nieprzyjacielskich, pozostaje nienaruszony.

Postanowienia rozporządzenia z dnia 5. lutego 1916. Dz. u. p. Nr. 36. dotyczące sposobu uiszczania cła od pewnych towarów, mają być nadal stosowane przy oceniu dopuszczonych do przywozu towarów rodzajów, oznaczonych w tem rozporządzeniu z dnia 5. lutego 1916.

Rozporządzenie z dnia 19. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 418, dotyczące zakazu przywozu zbytecznych przedmiotów, uchyla się.

§ 8.

Dla prośb o zezwolenie na przywóz do austriackich miejsc przeznaczenia należy używać wydanych przez urząd formularzy, które mają być wypełniane podług tekstu drukowanego i wedle dołączonego pouczenia — o ile możności przy pomocy kopiowania.

W jednej i tej samej prośbie wolno prosić tylko o zezwolenie dla towarów tego samego gatunku i z jednego i tego samego kraju pochodzących.

Prośby podlegają z reguły wstępnemu zbadaniu przez urzędy fachowe, przeznaczone dla poszczególnych gatunków towarów, które ogłosi każdnocześnie c. k. Ministerstwo skarbu, i należy je wnosić do tych urzędów fachowych, a co do artykułów, które nie są żadnemu takiemu urzędowi przydzielone, bezpośrednio do c. k. Ministerstwa skarbu.

Prośby o przywóz do Bośni i Hercegowiny należy wnosić do c. i k. wspólnego Ministerstwa skarbu w sprawach Bośni i Hercegowiny.

Urzędy fachowe mają wysyłać prośby wraz ze swym uzasadnieniem wpiskiem w ciągu trzech dni celem rozstrzygnięcia do c. k. Ministerstwa skarbu. C. k. Ministerstwa rolnictwa i handlu oraz c. k. Urząd dla wyżywienia ludności, które będą funkcyonowały jako urzędy fachowe dla pewnych oznaczonych przedmiotów, mają jednak prośby, którymi nie zechcą udzielić swego poparcia, zwracać bezpośrednio stronie z odmowną decyzją.

Celem rozpatrywania prośb o pozwolenie na przywóz zostanie utworzona komisya w c. k. Ministerstwie skarbu.

Pozwolenia na przywóz mają być celem ekspedycyi przy wejściu przedkładane urzędowi cłowemu miejsca wkroczenia i winny towarzyszyć z reguły przesyłce aż do urzędu ekspedującego. Należy je powołać w dokumentach przewozowych i ma je dołączyć do nich o ile możności już wysyłający. Po wyczerpaniu dozwolonej ilości zostanie pozwolenie ściągniętem przez ekspedujący urząd cłowy. Partye częściowe będzie się odpisywało na pozwoleniu, zwracając je stronie.

Przeniesienie pozwolenia na inne osoby jest zakazane i pociąga za sobą tak samo, jak każde inne nadużycie, pomijając ustawowe następstwa karne, utratę pozwolenia,

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Przesyłki, które zostały najpóźniej w dniu po wejściu rozporządzenia w życie nadane za granicą celem bezpośredniego wysłania do umownego obszaru cłowego obu państw monarchii lub do obszarów, będących w austriacko-węgierskim zarządzie wojskowym, będą dopuszczone do przywozu lub przewozu (§ 1., ustęp 1.) bez pozwolenia pod warunkiem, że chodzi o przedmioty, których przywóz był dotychczas dozwolony.

Clam-Martinić wtr. Spitzmüller wtr.
Urban wtr.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1917,

dotyczące wnoszenia prośb o pozwolenie na przywóz.

Na podstawie § 8. ogłoszonego równocześnie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 12. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 113, dotyczącego uregulowania przywozu, ogłasza się w następującym niżej spisie te urzędy fachowe, do których należy wnosić prośby o pozwolenie na przywóz odnośnych gatunków towarów.

1. C. k. Urząd dla wyżywienia ludności:

dla środków żywności wszystkich rodzajów (także i tych, którymi zarządzają centrale, jak jęczmień, słód, chmiel i piwo, zboże, kawa, krochmal z kartofli i wytwory z suszonych kartofli, drożdże prasowane, sliwki, spirytus, cukier, cykorye).

2. C. k. Ministerstwo rolnictwa:

dla bydła, nasion (z wyjątkiem nasion ogrodowych) i środków nawozowych.

3. C. k. Ministerstwo handlu (sprawy gazetowe):

dla drukarskiego papieru gazetowego.

4. Centrala paszy, Wiedeń, I., Trattnerhof 1:

dla pasz wszystkich rodzajów.

5. Wojenny związek przemysłu bawełnianego, Wiedeń, I., Maria Theresienstrasse 32/34,

6. Wojenny związek przemysłu lnianego, Wiedeń, I., Laurenzerberg 1.

7. Wojenny związek przemysłu konopianego i jutowego, Wiedeń, IX., Kolingasse 20,

8. Wojenny związek przemysłu wełnianego, Wiedeń, I., Seitzergasse 1, i

9. Wojenny związek przemysłu jedwabnego, Wiedeń, I., Stubenring 8:

dla surowców przędzy, półfabrykatów i gotowych wytworów (przędzy, tkanin z wyjątkiem konfekcji), potem dla celulozy, przeznaczonej do przędzenia i dla papieru z tym samym przeznaczeniem, przędzy papierzanej; wedle zawodowej przynależności petenta.

10. Komisya dla starego żelaziwa, Wiedeń, I., Wipplingerstrasse 24/26:
dla starego żelaziwa.

11. Wojenny związek lejarni żelaza, Wiedeń, III., Schwarzenbergplatz 4:

dla surowego żelaza z lejarni i dla lanego żelaza.

12. Komisya dla żelaza przy c. i k. Ministerstwie wojny, Wiedeń, I., Taborstrasse 8 a:
dla surowej stali i wytworów walcowych.

13. Wojenny związek przemysłu olejowego i tłuszczowego, Wiedeń, II., Seitzergasse 1:

dla oleji i tłuszczów (nie do spożycia), świec i mydeł.

14. Centrala kości, Wiedeń, I., Fischhof 3:
dla kości i kleju.

15. Centralny związek przemysłu chemicznego i metalurgicznego, Wiedeń, III., Heumarkt 12:

dla chemicznych środków pomocniczych i chemicznych wytworów, pokostów, materiałów perfumowych, materiałów farbowych, towarów farbowych, towarów zapalniczych.

16. Komisya dla szmat, Wiedeń, I., Seitzergasse 1:

dla szmat.

17. Komisya dla starego papieru, Wiedeń, I., Schwangasse 1:

dla starego papieru.

18. Komisya dla żywicy, Wiedeń, III., Schwarzenbergplatz 4:

dla surowych żywic i wytworów żywicznych.

19. Związek austriackiego przemysłu kapeluszniczego, Wiedeń, VI., Mariahilferstrasse 39:

dla pleśni kapeluszy.

20. Związek austriackich przemysłowców kapelusznicznych, Wiedeń, I., Stubenring 8:

dla sierści i dla innych artykułów potrzebnych do fabrykacji kapeluszy włosiennych i filcowych.

21. C. k. Towarzystwo uprawy ogrodowej we Wiedniu, I., Kaiser Wilhelming 12:

dla nasion ogrodowych i artykułów uprawy ogrodowej.

Prośby o pozwolenie na przywóz gatunków towarów, nie wymienionych w poprzedzającym spisie, należy wnosić bezpośrednio do c. k. Ministerstwa skarbu.

Przepisane formularze na prośby można otrzymać w c. k. Urzędach cłowych i w Izbach handlowych i przemysłowych.

Spitzmüller wlr.